

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 19-02-25676

ניתנה ביום 11 פברואר 2019

המבקשת

הסתדרות מדיצינית הדסה (חל"צ)

המשיבים

1. הסתדרות הרפואית בישראל
2. ועד מנהלי המתפרקות של הדסה
3. ועד הרופאים הבכירים של הדסה
4. ועד הרופאים הצעיריים של הדסה
5. ועד רופאי השיניים
6. מדינת ישראל

בשם המבקשת – עו"ד שושנה גביש, עו"ד אופיר פוזנר, עו"ד ליאת גוזלן
בשם המשיבים – עו"ד מיכל חראל, עו"ד מיכל גליק

החלטה

הנשיאות ורדה וירט-ליבנה

1. לפני בקשה רשות ערעור על ההחלטה בית הדין האזרחי בירושלים (сан חנשיא כامل ابو קאוד ונציג הציבור מר מימון אסולין ומר נתן מזרחי; ס"ק 19-02-19119, מיום 10.2.2019) בבקשת המבקשת (להלן: הדסה) לטעד זמני שהוגשה במסגרת בקשה צד בסכוך קיבוצי (להלן: הבקשה), המונע את השביטה שנקבעה ליום 10.2.2019.
2. הרקע לבקשת הוא הכרזת המשיבים מיום 7.2.2019 על שביתה כללית במתכונת של שבת וחג, ולא הגבלת זמן, של הרופאים בהדסה. ההכרזה האמורה הגיע לאחר ששבועה רפואיים מתמחים (להלן: שבועה רפואיים), שהיו צפויים להתחילה את התmphוותם בהדסה בתאריך חודש פברואר 2019, זומנו לשימוע לפני פיטוריהם.
3. לטעת הדסה, חלק מתוכנית הבראה לה מחויבת הדסה, במטרה להביא את הדסה לאיזון תקציבי, בהתאם לצורך במצבם הנוכחי העסקה בהן נושאת הדסה, הוחלט על צמצום תקנים בהדסה והפסקת קליטתות מתמחים. שיקולים אלו אף

בית הדין הארצי לעבוזה

בר"ע 25676-02-19

פורטו במכתבים שנמסרו לשבעת הרופאים ביום 7.2.2019, וכאשר השימושים נקבעו ליום 11.2.2019.

4. אחר דברים אלו שלח יי"ר תרי"י למנכ"ל הדסה חודעה על שביתה כללית של רופאי הדסה, החל מיום 10.2.2019 (להלן: **השביתה**). בהמשך נשלחו למנכ"ל הדסה הודעות דומות מצד יתר המשיבים. יוער כי בהמשך, לאור מועד הדיון שנקבע בבית הדין האזרחי, נדחתה השביתה ליום 11.2.2019.
5. בנסיבות אלה הגיעה הדסה לבית הדין האזרחי בקשה למתן צו מניעה נגד השביתה.
6. בהחלטת בית הדין האזרחי מיום 10.2.2019, נדחתה בקשה הדסה. בית הדין האזרחי קיבל את טענת המשיבים לפניו כי מדובר בשביתה כלכלית מותרת, שכן מהתמונה שנפרשה בפניו עולה שמדובר ניסיונות ההידברות בין הצדדים, אך עדין נותרו פערים בין הצדדים עלייהם לא ניתן לגשר בשלב זה. לא זו בלבד אלא ששבעת הרופאים, שמצוואו עצמאם בלב הסכסוך, היו אמורים להתחילה את החתימות שלחים בימיים אלו. בהיעדר פתרון ארגוני לעניינים, נפסק, יעדמו שבעת הרופאים בפני שוקת שבורת. כן נפסק כי היה מקום להימנע מפעולות חד צדדיות על ידי הדסה, גם מבלי לפרוץ את המסוגרת התקציבית של הדסה ולא פגעה בהלכתי ההבראה וההתיעולות. יתרה מכך, בית הדין האזרחי הביע תמייה מדוונם סירבה הדסה להצעתו להמיר את זימון שבעת הרופאים לשימוש, במצוות קלייטה עתידית של מתמחים בחדסה, ובכך להימנע מפגיעה חמורה בשבעת הרופאים. לבסוף הורה בית הדין האזרחי לצדדים לפעול באופן אינטנסיבי לקיום תמשא ומתן ביניהם ולדוח לבית דין האזרחי על התקדמותו של המשא ומtan עד ליום 14.2.2019.
7. נגד החלטה זו הוגשה בקשה רשות הערעור שלפני.
8. בבקשת רשות הערעור טעונה הדסה, בטענה, כדלקמן:
 - א. השביתה היא שבייה פרaicת ובלתי מוגנת של עובדים בשירות הציבורי, שכן לא ניתנה עלייה הודעה כדין;
 - ב. השביתה אינה כדין שכן היא באת בתגובה להחלטה המוציה ב프로그램ית הנהוחלית של המUSIC – מצבת כוח האדם והתקנים בתדסה;

בית הדין הארץ לעובדה

בר"ע 19-02-25676

ג. חשבונות אינה עולה בקנה אחד עם חובת תום הלב וחובות הצדדים ליחס
העובדת הקיבוציים, לפעול בשותף לטובת המפעל, ובמקרה הקונקרטי –
להבראתו שעה שמצוקה כספית מאימת על המשך קיומו;

ד. לעניין מazon הנוחות נטען כי השביטה אינה מידנית לאור הפגיעה החמורה
שהיא צפואה לגורם, הן לחדשת וחן למטופלי הדסה הנזקקים לשירותים
 רפואיים ניתנים בת.

9. מנגד טוענים המשיבים בבקשת רשות הערעור, בתמצית, כדלקמן:

א. החלטת הדסה נעשתה באופן פתאומי וחד-צדדי, ואין להקל ראש בהחלטה זו
הפגיעה באופן חמור בשבועות הרופאים. כן נטען כי מנכ"ל הדסה, פרופ'
רוטשטיין, עושה בשבועות הרופאים שימוש ציני כאשר מטרתו היא "להעניש"
את כלל רפואי הדסה על רקע משבר המינוחית האקדמית והפסקת המומ"מ בין
הצדדים לעניין זה;

ב. העתקתם של פחות מ-10 מתמחים אינה יכולה להשפיע באופן משמעותי על
הוצאהויה של הדסה;

ג. מאז הודעת הדסה על עצירות קליטתם של רפואיים מתמחים באופן כוללני
בחדסה, פנו המשיבים פעמים רבות למנכ"ל הדסה, אך פניותיהם נעו ריקם.
לפייך, נטען, לא נותרה למשיבים ברירה אלא להודיע על השביטה;

ד. השביטה היא שביתה כלכלית לגיטימית שאינו נסיבות הצדיקות את מניעתה;
ה. החלטת הדסה לזמן את שבועות הרופאים לשימוש נעשתה, כאמור, באופן
פתאומי וחד-צדדי ולפי ההלכה הפטוקה, במצבים מעין אלו אין זה מחובבת
ארגוני העובדים לעמוד בחותמת ההודעה המוקדמת על שביתה והשבתה הקבועה
בסעיף 5א לחוק יישוב סכוכי עבודה;

ו. הדסה היא שנוהגת בחוסר תום לב ולא כפי הנהוג בין הצדדים ליחס עבודה
קיבוציים, עת היא פועלת באופן חד-צדדי ולא תיוועצות בארגון העובדים טרם
זימון שבועות הרופאים לשימוש;

ז. אין מדובר בתשbetaה מלאה של בתים החולים אלא במעבר למתכונת עבודה
מצוועמת, בה אין חשש לפגיעה במתן טיפולים דחופים ומצילי חיים. מכאן,
טען, מתחייבת המסקנה כי צעד השביטה הוא סביר ומיזתי ואין מקום למתן
צו המונע אותו.

בית הדין האזרחי לעבודה

בר"ע 19-02-25676

10. ב"כ חדשת הגישו בקשה לצירוף המדינה לצד להליך. מאחר וهمשיבים אינם מתנגדים לבקשת הדסה, המדינה תצורף בזאת להליך ותתייצב לדין כאמור להלן.

דין והכרעה

11. לאחר שיעינתי בבקשת, בכלל החומר בתיק שהתנהל בבית הדין האזרחי, ובחנתי את טענות הצדדים, הגיעתי לכל מסקנה כי דין בבקשת רשות הערעור להידחות וכי יש מקום לאפשר את קיומ השביטה במתכוונת עליה הודיעו המשיבים. אלה טעמי בתמצית:

א. על פי ההלכה הפסקה, החלטה אם ליתן סעד זמני אם לאו, מסורה לשיקול דעתה של הערכאה והונה בהליך. בכלל, אין ערכאת הערעור נוחגת להתערב בשיקול דעתו של בית הדין האזרחי בכל הנוגע למתן או לאי מתן סעדים זמניים אלא אם שיקול הדעת הופעל שלא כהלכה (ראו, למשל: בר"ע 11-10-25924-14.11.11); ההסתדרות הכללית החדש ואח' - רשות שדות התעופה בישראל (9.1.11) – בר"ע 10-12-47183-רפאל מערך סגל המחקר במשרד הביטחון לרפאל ובמשרד ראש הממשלה – רפאל מערבות לחימה מתקדמות בע"מ (9.1.11). בעניינו, לא מצאתי כי המקשה Dunn מצדיק חריגה מן הכלל האמור. בכלל, ערכאת הערעור אינה נוחגת להתערב בקביעות עובדות, ולא מצאתי כי במקרה זה קיימת הצדקה לעשות כן;

ב. החלטות בית הדין האזרחי והקביעות הלכאיות שת, ניתנת לאור הנסיבות מטענות הצדדים שנשמעו בפנוי, ועל פni הדברים לא שוכנעתי כי נפלח בחחלטה טעונה המצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור, או כי שיקול דעתה של הערכאה חווונית הופעל שלא כהלכה;

ג. בית הדין האזרחי ישים נוכна את הנסיבות בדבר מתן סעדים זמניים בטכסוך קיבוצי. גם בנסיבותיו הלכאיות של בית הדין האזרחי לעניין מאוזן הנחות לא מצאתי מקום לחתurb.

12. סוף דבר – לא מצאתי מקום לקבל את בבקשת רשות הערעור.

13. בית דין האזרחי יזמן את כל הצדדים, לרבות המדינה, לדין בפנוי ביחס חמישי, 14.2.2019. בית דין האזרחי יודיע לצדים את שעת הדיון.

בית הדין הארצי לעובודה**בר"ע 25676-02-19**

14. הנני תקווה כי הצדדים יצליחו להסכמה ביניהם ולהביא את הסכsson' לשינויו.

ניתנה חיוס, ו' אדר א' תשע"ט (11 פברואר 2019) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

וראה א.ג-פ
ורדה וירט לבנה, נשיאה